

Radical Acceptance: Revelation in the Darkness

<p>Besht, brought in R. Jacob Joseph of Polonne, Ben Porat Yosef, 94a</p> <p>I heard from my teacher (The Besht): There once was a king who built imaginary partitions and walls, one within the next, surrounding the king. And at every gate of the walls he commanded to distribute money. The more inward the wall was, the greater the treasure that was distributed, in order to see the industriousness and desire of the subjects of the state, how each one strengthened himself and hastened himself to come to the king. And there were some people who came to one gate and took the money and went away while others returned at the second gate and others at the third etc.,. And only a very few did not have the corporeal desire to amass treasure but rather [desired] to come to the king. After many travails when they came to the king they saw that there was no partition for it was all a hallucination.</p> <p><small>Trans. a combination of Etkes, <i>The Besht</i>, p. 135 and my own.</small></p>	<p>הבעש"ט, מובא בר' יעקב יוסף מפולנאה, בן פורת יוסף (מהד' לעמברג), דף צד.</p> <p>"דשמעתי משל ממורי זלה"ה למשל שהיה מלך אחד שעשה כמה מחיצות וחומות זה לפנים מזה ע"פ אחיזת עיניים שהיה מסבבין את המלך ובכל שערי החומות צוה לפזר ממון ויותר שהי' החומה לפנים פזרו הון יותר כדי לראות זריזות וחשק בני המדינ' איך כל א' מתחזק ומזרז עצמו לבוא אל המלך ויש שחזרו אחר שקבלו ממון בשערי החומות ויש שחזר בשער השני ויש בשלישי וכו' ומעט מזעיר שלא נכנס בליבם חשק הגשמי לאסוף הון כי אם לבוא אל המלך ואחר כמה טרחות שבאו אל המלך ראו שאין שום חומה ומחיצה כי אם אחיזת עיניים וכו'</p>
<p>Besht, brought in R. Jacob Joseph of Polonne, Ben Porat Yosef, 339-40</p> <p>And so I wrote in another place what I heard from my teacher of blessed memory, when a person knows that the blessed God fills all the earth with his glory and every action and thought is from Him, with this thought "all workers of iniquity are scattered." (Ps. 92:10) Therefore all the angels and palaces, everything is created and made, as it were, from His blessed essence, "like a snail whose garment is part of itself [<i>mineih ubeih</i>]." (<i>Bereishit Rabbah</i> Vilna 21:5) and with this awareness "all workers of iniquity are scattered." for there is no barrier separating between a person and God with this awareness.</p> <p><small>Trans. a combination of Etkes, <i>The Besht</i>, p. 135 and my own.</small></p>	<p>הבעש"ט, מובא בר' יעקב יוסף מפולנאה, בן פורת יוסף, עמ' שלט-שמ</p> <p>"וכן כתבתי במקום אחר מה ששמעתי ממורי זלה"ה כי בידיעת האדם שהשם יתברך מלא כל הארץ כבודו וכל תנועה ומחשבה הכל ממנו יתברך אז בידיעה זו יתפרדו כל פועלי און [תה' צב:י] וכו'. אם כן כל המלאכים וכל ההיכלות הכל נברא ונעשה כביכול מעצמותיו יתברך, כהדין קמצא דלבושיה מיניה וביה (בראשית רבה פכ"א ה') ובידיעה זאת יתפרדו כל פועלי און שאין שום מחיצה ומסך מבדיל בין האדם ובינו יתברך בידיעה זאת</p>
<p>Besht, Keter Shem Tov, 87c</p> <p>through accepting [the pain] with joy, pain [ts.r.h] is transformed into willed acceptance [r.ts.h]."</p>	<p>בש"ט, כתר שם טוב, פז:</p> <p>וע"י שקיבל בשמחה נהפך מצרה רצה</p>
<p>Besht, Keter Shem Tov, 75</p> <p>It is the case that 'enemies' which come to him through the blemish [he has caused] in speech must be healed [<i>letaknam</i>] in order to elevate them through the speech of prayer. And if not, if [he] rejects them, more haters are made through thickness and corporeality... Therefore [a person] must pray on behalf of his enemies, to heal them and elevate them..</p>	<p>בעש"ט, כתר שם טוב, עה</p> <p>נמצא <אויבים> [שונאין] שבאו <לו> ע"י פגם הדבור צריך לתקנם להעלותם ע"י דיבור התפלה, ובאם לאו, שדוחה אותם, נעשו יותר שונאים ע"י עביות וחומריות. לכך גם ענוש לצדק לא טוב, כי הוא רווחו של צדק עצמו. לכך צריך להתפלל על שונאיו לתקנם ולהעלותם, וע"י ההפלה נמחק בשרשו ומוציא מהם רווחו, ומה שנשאר בהם הם כלים מאליהם, ישמע חכם ויוסיף לקה [ודפח"ח]</p>
<p>Besht, Keter Shem Tov, 172</p> <p>"Which is a hero, one who conquers his inclination" (Avot 4:1). It is difficult for it should have said "who is a hero." It can be answered, just as in matters of the world if there is guard for a room to guard merchandise and he hears a thief breaking in there are those [kinds of guards] who will yell and through this the thief will flee. And there are those [kinds of guards] who prepare chains and when the thief enters the room he binds him in chains of iron. So too in zaddikim. There are those who do not let any sort of [extraneous] though near them and there are those who take the desire, or bad love and fear for the service of God, to love and fear Him. And this is why it says 'which' is a greater hero, the</p>	<p>בעש"ט, כתר שם טוב, קעב</p> <p>איזהו גבור הכובש את יצרו, קשה דהל"ל מי הוא גבור. י"ל כמו בעסקי העולם השומר בחדר לשמור סחורה ושומע גנב חותר יש צועק ועי"ז בורח הגנב, ויש מכין שלשלאות וכשבא הגנב לחדר הוא אוסרו בכבלי ברזל. וכן בצדיקים יש אינו מניח לקרב אצלו שום הרהור (וכדר' עמרם חסידא), ויש לוקח החמדה או אהבה ויראה רעה לעבודת ה' לאהבה וליראה אותו ית'. וז"ש איזהו גבור יותר, הכובש את יצרו ומדותיו וחמדתו</p>

one who conquers his inclination and traits and desires to serve God. לעבודת השי"ת.

Besht, Keter Shem Tov, 39

.... The intention is that the thought itself strikes the person as with a smith's hammer in order to be healed and raised. And why does he return a second time to say shema as if, God forbid, the first time the reality of HaShem was not there? And we find that he limits the reality of Him, may He be blessed, and the acceptance of the yolk of Heaven. And therefore its says 'silence him.' However, sometimes there is a thought which must be rejected. And if you ask: how will I know which thought to reject and which to bring close and raise, a person should contemplate whether, at the time the strange thought comes to him, there immediately rises in his thought how to heal and raise it. Then it is fitting to bring it close and raise. And if there does not immediately arise in his thought [an idea of] how to heal it then we assume it has come to nullify the person in his prayer and confuse his mind. Then he has permission to reject that thought for "if one comes to kill you, get up early [and kill him]."

בעש"ט, כתר שם טוב, לט

היא באה אל האדם לתקנה ולהעלותה, ואם אינו מאמין בזה אין זה קבלת עול מלכות שמים שלימה, כי מקצר ח"ו במציאותו ית. ובזה יובן האומר שמע שמע וכו', וקשה למה אמר ב' פעמים, וצ"ל כי מעיקרא לא איכוין דעתיה, דהיינו שהיה לו איזה מ"ז, אמנם אם ידע ששם ג"כ הוא מציאות הש"י לא הי' צריך לומר ב"פ שמע, וזהו צחות לשון הש"ס מחינן ליה במרזפתא דנפחא, הכוונה כי המחשבה עצמה היא מכה את האדם כמו במרזפתא [דנפחא] כדי לתקנו ולהעלותו ולמה הוא חוזר פעם ב' לומר שמע כאלו ח"ו בפעם א' לא היה שם מציאות הש"י, ונמצא הוא מקצר במציאותו ית' ובקבלת עול מלכות שמים. ולכך אמר משתקין אותו, [ודפח"ח] אמנם לפעמים יש מחשבה שצריך לדחותה, ואם נפשך לומר במה אדע איזה מחשבה לדחותה ואיזה לקרבה ולהעלותה יתבונן האדם אם בשעה שבא המ"ז מיד עלה במחשבתו במה לתקנה ולהעלותה, אז יראה לקרבה ולהעלותה, ואם לא יעלה [מיד] במחשבתו במה לתקנה, אז מסתמא באה לבטל את האדם בתפלתו ולבלבל מחשבתו, אז רשות לדחות המחשבה ההיא כי הבא להורגך השכם כו'....

R. Dov Baer the Maggid of Mezhirech, Maggid Devarav Le-Yaakov, 161, pp. 258-9

The principle is that all that a person sees and hears and all the occurrences which happens to him, they all come to awaken him. Whether it is a something concerning love, fear, Tiferet, Nezah, Hod, connection (Yesod), or governance (Malkhut) their principle is in two ways. Either there comes to him during prayer a bad deed which he did which comes before him in his thought in order to be healed and elevated. And this is like a parable of one who looks into a mirror who sees his visage reflected back, thus his deeds come to him in thought.. Or letters from the shattering (shevirah) come. And [he] needs to discern whether they are letters from love, fear or the other attributes. This [occurs] both during prayer and at any time. Sometimes a person is scared of some thing or creature. Everything comes to him to be raised...

ר' דבער ממזריטש, מגיד דבריו ליעקב, קסג, ע' 9-258

כלל הדברים שכל מה שרואה ושומע וכל המקריות שיקרה לאדם הכל הם באים להתעורר אותו, הן דבר אהבה הן דבר יראה והתפארות וניצוח והודיות והתקשרות וממשלות כלליות הם בשני אופנים. או שבא לו בתפלה, המעשים רעים שעשה כבר באים כנגדו במחשבה שלו כדי לתקנם ולהעלותם, וזהו כמשל מי שרואה במראה שרואה כנגדו פרצופו כך בא במחשבה המעשים שלו. או שבאים אותיות מהשבירה, וזה צריך להשגיח אם הם אותיות מאהבה ויראה או כיוצא משאר מדות. זה בתפלה וגם בכל עת. לפעמים מתפחד האדם מדבר מה או מאיזה בל, הכל בא לו כדי להעלותה. ולפעמים רואה דבר אהבה או יראה, עד"מ אדם שמורגל י בליצנות מראיז לו לצנותא דע"ז, דהיינו אם רואה פתאום ע"ז יבין שלא בחנם ראה זאת, או אם שומע לצנותא הכל כדי לתקן הלצנות. וימתיק בשורש שיעלהו לשורש אהבה, ולכך כל מה שאסור יש כנגדו היתר והבן.

R. Ephraim of Sudylkow, Degel Mahaneh Efrayim, 111

A persons words, whether of Torah or during business dealings and all his matters, must be for the sake of heaven.... And the Sages almost hinted at this in saying "There was nothing in the ark save the two tables of stone which Moses put there' (I Kings 8:9) This teaches that the tables and the shattered tablets were place in the ark." And the shattered tablets, which are the things which descended in the shattering [shevirah], must also be bound together and entered into the ark and placed with the tablets, for all comes from the torah, for the Holy One blessed be He looked in the Torah and created worlds. And when they descended in the shattering the Torah descended as well for it gives life to everything. Therefore it is necessary to raise them and bind them.

דגל מחנה אפרים, עמ' קיא.

ובאדם צריך להיות דבריו הן בשעת דברי תורה הן בשעת משא ומתן וכל עסקיו יהיה לשם שמים... וכמעט זה רמזו חז"ל (בבא בתרא יד ע"ב) אין בארון רק שני לוחות מלמד שהלוחות ושברי לוחות מונחים בארון, ושברי לוחות הם הדברים שירדו בשבירה צריך גם כן לחברם ולהכניסם בארון ולהיות מונחים אצל הלוחות כי הכל בא מן התורה כי באורייתא אסתכל קודשא בריך הוא וברא עלמין ונמצא כשירדו בשבירה ירד התורה גם כן כי היא הנותנת חיים לכל הדברים לכן צריך להעלותם לחברם...

